

[Transcript] DS Vandaag / Wat Charles Michel mist om echt een grote Europeaan te zijn

Het is 18 april.

Dit is vandaag de dagelijks op odkast van de standaard.

Ik ben Alexander Lippenveld.

Charlemichel ligt onder vuur voor zijn weinig duurzame werkreizen.

Het is niet de eerste keer,

sinds Michel voorzitter van de Europese Raad is,

dat hij kritiek krijgt.

Denk maar aan de beruchte SofaGate.

Zelf beweert hij dat er mensen aan het werk zijn die zijn gezag willen ondermijnen.

Wat is er van die kritiek aan?

Wat zijn de verdiensten van Michel in zijn topjob?

En wat zeggen deze incidenten over de man zelf?

MUZIEK

Peter de Lobel en Bart Bairland,

jullie volgende carrière van Michel,

laat ons beginnen met vorige week.

Wat is er toen gebeurd, Bart?

Er verschijnt een artikel in Le Monde over het geld

dat Michel besteed aan zijn reizen.

Hij reist veel.

Maar vooral ook het feit dat hij vaak privéjets gebruikt,

in plaats van commerciële vluchten.

Ook voor trips binnen Europa,

bijvoorbeeld naar Wenen, naar Parijs.

Maar natuurlijk vloekt hij met de Green Deal en de ambities van Europa

om te vergroenen.

Dat kost natuurlijk ook veel geld.

Hij heeft privéjets, bijvoorbeeld Wenen,

20.000 euro, Parijs, 35.000 euro.

En dan is hij eind vorig jaar ook nog eens naar China gevlogen

om presenteel te ontmoeten.

Dat heeft 460.000 euro gekost.

Dat is ook een privévlucht.

En dus zijn reisbudget zal worden opgetrokken

tot ruim 2 miljoen in 2024,

of toch zijn werkkingsbudget.

Nu, ik heb ook nog eens opgezocht,

dat moet ook in een kader geplaatst worden,

want de begroting van de Europese Raad en de Raad,

dat is dus de instelling die de lidstaat te vertegenwoordigt

en verdedigt, daar werken 3.000 mensen.

En die hebben een budget van 648 miljoen euro per jaar.

Dus 2,7 miljoen,

het is veel, maar ten opzichte van dat totaal bedrag is dat ook i.

En is het dan ongebruikelijk los van die Green Deal of niet dat een iemand met zo'n functie een privévlucht boekt, want dat lijkt me nu wel.
Het kan natuurlijk gebeuren.
Dat roept hij ook in om zichzelf te verdedigen.
Hij zegt dat als ik soms ergens moet zijn, zorgtes vroeg bij Schultz om 9 uur in Berlijn, kan ik me niet permitteren om een commerciële vlucht te nemen en eventueel te laten toe te komen.
Hij zegt ook vaak ben ik bezig met complexe reizen of verre gebieden waar je niet onmiddellijk commerciële vluchten hebt die verbinden.
Dat roept hij dus in.
Het is een drukke agenda.
De drukke agenda van die leiders die hij willen ontmoeten.
Dus ja, hij zegt soms moet ik een privévlucht nemen.
Maar bijvoorbeeld, het is moeilijker uit te leggen.
Straatsburg, een prima treinverbinding TGV, dat hij ook daar 5 keer een privéjet gebruikt.
Maar van iedereen weet dat hij ook zeer vervullend zijn.
En dat vloekt met die groene doelstelling van Europa.
Ja, je sprak hem vorige week naar de kritiek.
Hoe kwam hij dan over?
Hij is zeer veroongelijkt.
Hij voelt zich onrecht aangevallen.
Hij verwijst naar de oorlog in Ukraine.
Die maakt dat de EU-weerwerk moet bieden tegen de Russische desinformatie.
Bijvoorbeeld met de toegopstemmingen over resoluties in de algemene verhandeling van de VN.
Het is ook zo dat Macron, onder andere, en van in het begin 2019 bij zijn aantal treinen gevraagd heeft, om een actieve rol te spelen.
Geopolitiek, dus in de wereld.
Dus dat doet hij dan ook.
En dat is dan wel weer typisch, denk ik, Michel.
Hij ziet er eigenlijk een poging in om zichzelf en de instelling te intimideren en te destabiliseren.
Hij verdedigt zich met vuur bij Frans en Volk.
Er is een tentatie van intimidatie, een tentatie van destabilisering.
De meestal van de tijd, door probleem, is het anonieme en medisch, van een factueel punt.
De regelen van het council zijn similair aan het regelen van de commissie.
De regelen zijn transparant.
De verdedigingen zijn ook extreem transparant.
Ik heb dus het gevoel dat er een tentatie is

om te proberen te reduën
het impact van het Council Europea en de Europese Union
op de internationale scène.
Ik heb niet de intentie om te laten intimideren.
Dat lijkt me nogal complot, denk ik, eerlijk gezegd.
En een beetje vergezocht.
Nu is het wel zo dat die Brussels-bubble
met diplomaten en journalisten
echt ook een groot roddelkot is.
Al die citaten tegen hem zijn natuurlijk ook anoniem.
Het punt is, het is vrij onduidelijk
om die 27 leiders over hem te denken.
Maar daar gaat het te slotte om.
Het is nog eens diplomaten en anoniem bij de koffie.
Het is makkelijk om te zeggen van Michel is een zwakkeling.
Het doet het niet goed.
Dat is heel moeilijk te weten te komen
hoe die 27 precies over hem denken.
Want die mensen zijn beleefd, die sparen elkaar eerder.
Ja, want daar moet toch ook wel wat achterklapp zijn of niet.
En dan was er onlangs politico schreef dat op de top in februari
met de Frederiksen de Deedse premier uitgehaald had.
Naar het feit dat die top zo chaotisch verliep,
nu, Michel zegt aan dat dat is compleet verkeerd.
Het is hier de tomgekeerde dat gebeurd is.
Ik probeerde nog aanpassingen aan de conclusies af te blokken
en met de Frederiksen kwam mij te hulp.
Wie weet, het is ook heel moeilijk te controleren.
Want die 27 zitten daar in een eentje.
Bovendien die top met Zelensky, dat was de top met Zelensky,
is inderdaad zeer chaotisch verlopen.
Maar al die 27 wilden apart ontmoetingen met Zelensky.
Dat heeft natuurlijk uren geduurd.
Ze zijn dan egedeeld in groepjes van vier.
Maar er was geen een die zei van ik wil niet met Zelensky praten.
Je zit daar als voorzitter van de Europese Raad.
Je mag praten met Zelensky, ze wilden allemaal met hem praten.
Dus ja, het is soms ook ondankbaar.
Dat kan ik mij inbeelden.
Dat doet wat denken Peter aan de methode Michel.
Dat was zo zijn manier van regering en onderhandelingen
toen hij premier was.
Ja, inderdaad.
Sharon Michel probeerde altijd iedereen zijn verlangelijstje

op tafel te laten leggen.

Op zijn tafel, zodanig dat hij er zicht op had.

En dan ging je in eindeloze soms onderhandelingen heel vaak bilaterales.

Waarbij hij zo goed mogelijk probeerde voor zichzelf de puzzel te leggen van oké, waar kunnen we landen.

En pas als hij ergens het moment zag voor de tijd rijp achter van oké, nu kunnen we landen.

Dan ston hij door, werd hij erin meegroepen en kwam je tot grote akkoorden.

Dat was in het kortzame geval een beetje zijn aanpak.

Bij die aanpak hoorde altijd nog een tweede luik.

Dus je kwam tot akkoorden.

Dat was dan dik als vlak voor de zomer, vlak voor het zelfs grote zomerakkoord.

En na de zomer bleek dat heel dat akkoord eigenlijk aan één hing met losse eindjes.

Die vloed die hij daar altijd mee inhield, dat maakte eigenlijk op een duur deel uit van die methode Michel.

Dus hij kwam altijd tot akkoorden.

Maar die resultaten bleven dan diekels toch nog uit.

Of er was diekels nog veel werk aan nadat het akkoord eigenlijk gesloten was.

Dat was toen met vier partners, vier partijen.

Nu met 27, dat is wel iets anders.

Maar ik herken daar iets in.

Een van zijn eerste toppen had hij een akkoord

of kondigde hij toch aan dat hij een akkoord had onder de 27

om klimaatneutraal te worden in 2050, terwijl de Polen waren niet akkoord.

Maar hij slaagde er wel in om dat te verkopen van er is wel een akkoord.

Waarop dan grapjes werden gemaakt van Sassine Paz en Akkoord.

Maar later zijn de Polen dat wel ook aan boord gekomen.

Dus ik kan dan ook zeggen dat hij het eerst een beetje geforceerd heeft.

Het zit er soms ook wat in.

Wat doorduwen, dat is iets wat Diroepo heeft er ooit eens gezegd

over het akkoord dat hij destijds ook met Michel had gekoond

dat hij een akkoord had gesloten, dat is soms vochtsteden destijds.

Gewoon even doorduwen, we zijn er bijna.

En ik denk dat dat wel een les is die Michel toen meegenomen heeft

en dat hij inderdaad ook probeerde.

Maar ja, als hij dat doet in die haast om door te duwen

zijn die alle details uitgewerkt meestal.

Nog even naar zijn Europese parcours.

Bart is niet de eerste keer dat hij onder vuur komt te liggen met een huidige functie.

Nee, het is natuurlijk, iedereen blijft teruggrijpen naar het Famuze Sofa Gate waar ze toen het incident op bezoek waren, toen hij samen met van der Leyen, de commissievoorzitter op bezoek was bij Erdogan en er dus geen zetel voorzien was voor van der Leyen op het podium naast Erdogan. Ik heb het gehoord, en ik heb het alleen gezegd, als vrouw en als Europese. Want het is niet over de zetengangst of protocol. Dit gaat om de koor van wie we zijn. Dit gaat om de waals, onze Unie staat voor. En dit zorgt voor hoeveel we nog moeten gaan voordat vrouwen getreerd zijn als hetzelfde is. En heeft daar dan niet goed of niet onmiddellijk op gereageerd. Dus van der Leyen moest daar vijf meter verder zitten, helemaal alleen. En dat heeft hem echt wel beschadigd, en dat blijft hem achtervolgen. Op Nieuwscender LN Vendt gaat gedeelte Michel Madien zijn spijt wel uit. Naturellement, ik regrette profondement, de image die was gegeven, en de impressie die was gecreëerd over deze image en over deze situatie. Een vorm van de dedin, of mijn prijs, voor de president van de Europese Commissie, maar ook voor de vrouwen in general. Ik regrette profondement deze situatie. Ik kan zeggen, sindsdien is de muziek eigenlijk begonnen. Maar ik denk dat het ook een kwestie van stijl is. Die maakt dat hij het geregeld moet afleggen tegen van der Leyen. Zij hanteert meer die angelsaxische stijl, is concreet in haar praten. Praten natuurlijk ook uitstekend Engels. En hij heeft meer die Franse stijl met heel veel omhaal van woorden, grote ideeën, zoals de strategische autonomie. En bijvoorbeeld nu ook na dit incident, dan probeert hij de aandacht te verleggen en we staan hier met de Europese Unie, iedereen moet dat goed beseffen. Het gaat erom dat wij hier voor een cruciaal moment staan, voor de toekomst van onze kinderen en kleine kinderen. Dat is altijd die grote schemas, waarvan je dan soms afvraagt maar wat zit er achter, weet je? En daar hebben de journalisten het heel moeilijk mee, omdat het zo vag is, omdat in zijn nadeel speelt ook dat zijn Engels moeilijk blijft. En daar wordt dan ook mee gelachen omdat die accenten blijft verkeerd leggen. Ja, het is vaak ook dat die stijl die hem achtervoert. Paar te speelt. Ja, paar te speelt. Dat verschil in stijl met Fonderleiën, ik volg het de Europese Unie dagelijks, maar net na het uitbreken van de oorlog. Er was een persconferentie, Michelle samen met Fonderleiën en Jan Stoltenberg, de secretaris-generaal van de NAVO.

En dat die drie daar samen stonden om een persconferentie te geven, aan zich al ongezien.

Ja.

Dat is iets wat Fonderleiën en daarna, ik denk dat ze in die volgde, eerst Stoltenberg of eerst Fonderleiën, wat die twee eerst ook benadrukt op het moment dat hun micro-aar ging van, het is belangrijk dat we hier met 3, met Michelle, met Ursula en met Jan zijn met Ursula staan.

Die deden dat in zeer goed Engels, Fonderleiën zeker.

We zijn op het moment van de watershut en de drie van ons staan hier samen is nog meer proef over hoe dicht de Europese Unie aan NATO verantwoordt door de kremlantse actie.

Ja, met Stoltenberg, daar zit zo'n grappige tongvol in, maar bon, goed.

Ja, ja.

Dus bedankt voor jullie allemaal voor het komende, en bedankt voor het fact dat de Europese Unie en NATO zo stond met elkaar.

Dus, Ursula.

En dan, de derde, die sprak was dan inderdaad Shelley-Michel, inderdaad zijn klemtoon, ja, bon, er is werk aan als Engels, maar het was gewoon ook de hele manier, het contrast met die vorige twee was zo groot, dus die spraken in rustig, die legden het goed uit.

En hij begon, en het was alsof die andere twee er niet waren en haar stormde vooruit, maar een volhunaristische boodschap.

Een cataclysm schuift Europe, een goede adressie bezocht door Vladimir Putin en de kremlant tegen de mensvrouw.

Een grootkelde militaire actie op de Ukraïne mensen.

En dit onprovoegde en onjustifiële actie is ongeveer niets van de Europese zoon sinds het einde van de Oude World War.

Dat je dacht van mama, wat een broek met die andere twee.

Terwijl, ja, ik denk dat hij in zo'n geval soms zelfs niet doorgeeft dat hij zo anders is of zie je dat als bewust zo'n dingen.

Ik denk dat het gewoon zijn stijl is.

En ik herken er heel veel in van zijn vader, Né Michel, die hetzelfde volhunarisme had.

Want bijvoorbeeld over Michel, niemand betwist dus dat hij de Europese Unie en het buitenland moet vertegenwoordigen.

Maar bijvoorbeeld, hij heeft zich ingespannen toen er gevechten waren tussen Armenië en Azerbaïdjaan om daar dus die leiders samen te brengen en tot de compromis te bewegen.

Het ging heel slecht in Georgië.

Hij heeft daar ook echt heel veel energie ingestoken
om die mensen samen te brengen
om dat conflict op te lossen.
Dat is niet gelukt.
En iedereen vraagt zich ook af.
Maar dit is toch eerder iets voor Borel.
Dat is de hoge vertegenwoordigde voor buitenlandse beleid van de EU.
Dat moet hij doen.
We doen me denken aan Louis Michel,
hij was minister van buitenlandse zaken
en het was volop oorlog in Centraal-Afrika.
Hij vloog dan meteen zijn zog,
een hele banden journalisten naar Centraal-Afrika
om daar vrede te helpen stichten.
En ik herinner me, bijvoorbeeld,
we kwamen dus aan bij Moosefini,
doorgaan deze president.
En in het begin mochten wij daarbij zijn.
En Moosefini vroeg hem, wat kom jij hier eigenlijk doen?
Dat was pijnlijk.
Ja, dat was Louis Michel.
Maar het is daar vol een tarisme
ook van zijn vader dat hij heeft.
Wat ook wel eens een nadeel speelt in Europa,
dat is de manier waarop hij omgaat met zijn eigen mensen.
Je hoort altijd van Louis Michel zijn vader
dat hij wel warm was op zicht van zijn medewerkers.
Michel en Michel kan keihard zijn,
bijvoorbeeld zijn eerste kabinetchef,
met wie hij jarenlang het samenwerkt.
Eigenlijk geliquideerd een aantal maanden.
Het zijn ook wel dingen die meespelen
in de perceptie over Michel in Europa.
En volgens mij ook een beetje een drang wel naar de grootsheid.
In voorbeelding van een podcast waar ik wel dingen
gaan opzoeken, oude interview zonder meer.
En één daarvan was het allereerste interview
dat hij als premier gegeven heeft.
2014.
En ik herinner me, we stappen naar de Weststraat 16.
En je zag hem, een fotograaf was net te laat,
je zag hem net zijn gordijnen,
de gordijnen van dat ik al toren opendoen.
Zo'n beetje zoals in The Life of Brian, wat aan mijn kleren namen.

Hallo wereld, ik ben Michel en ik begin er aan.
Maar als ik dat interview herinner,
ik zocht dat interview dan op.
En de titel van dat interview is echt al zoveel.
Dus ik ben erin geslaagd te doen wat iedereen onmogelijk achte.
Dat ging dan over het vormen van regeringen met de MVA
en een Franstalige premier,
en zonder communautaire hassle.
Maar dan verderop in dat gesprek ook,
op een gegeven moment, we vragen hem,
heeft u het gevoel dat u het land gered heeft.
Waarop het antwoord, en er stond bijters haakjes ernstig,
inderdaad ja.
Dus dat is Michel te voeten uit, denk ik,
dat het gevoel van ik ben hier geschiedenis aan het schrijven.
Dat wil ik zeggen, een plaats in de geschiedenisboeken claimen.
Dat wordt hem nu ook wel verbeterd,
dus dat hij te veel zichzelf te graag groots ziet.
En te groots presenteert.
En natuurlijk, dat wekt dan concurrentie op.
En de vraag van, moet hij dat wel doen?
Ja.
Je bent natuurlijk voorzitter van de 27 EU-landen,
waaronder een paar van de machtigste mensen ter wereld.
Je voelt je natuurlijk machtig tussen zo iemand
als je zo'n vergadering voor zit.
En die functie is nog steeds niet helemaal duidelijk.
Maar de vraag is natuurlijk, zijn eerste taak van de voorzitter
van de Europese Raad, is niet de president,
het is de voorzitter van de Europese Raad,
is proberen compromissen te smeden tussen die 27.
Onder Van Rompuy werd het eigenlijk
die functie vergelijken met een schapendrijver.
Hij moet al die schapen, die 27 schapen,
door één poort zien te krijgen.
Dat is eigenlijk zijn hoofdtaak, dat is zijn eerste taak.
En dat veronderstelde eigenlijk zeer veel terughoudendheid.
Bij Michel ligt dat anders.
Hij voelt zich echt als een vis in het water in dat internationale,
dat is wat hij zeer graag doet, toespraken geven,
wereldleiders ontmoeten, hij probeerde te overtuigen.
En de kritiek is dus dat dat een beetje de kosten gaat
van die voorbereiding van de Europese Raad.
Dat hij daar te weinig input levert,

dat het dan soms chaotisch verloopt,
omdat er gesleuteld moet worden aan die conclusies.
Maar goed, ik moet ook toeheven, die jongste Raad bijvoorbeeld.
In maart, iedereen was verbaasd, die verliep perfect.
Het was zo ver met de tonen van, kijk jongens,
ondanks al die kritiek, ik had het ook.
Veel hangt natuurlijk af van, was dat er op die agenda,
hoe moeilijk doen die 27, zijn er een paar die moeilijk doen of niet.
Vaak loopt dat dan uit.
En dan heb je natuurlijk iemand nodig die ingrijpt,
die die leiding neemt.
En dat hoor je dus, dat hij het gezag mist,
dat een verromp hij wel had.
Tusk, ja, Tusk heeft, is er ook niet ingeslaagd,
bijvoorbeeld om de 27e zaak migratie op een lijn te krijgen.
Dus je moet ook opletten van,
om onmiddellijk de voorgangers op te hemelen.
Wat zijn zowel zijn successen geweest dan?
Wel, als je dan ook praat met zijn kritiek,
moet je die ook wel toegeven,
dat hij ook al successen heeft gepoekt.
He delivered, zoals ze dan in mooie Engels zeggen.
Bijvoorbeeld in het begin die Green Deal,
klimaatneutraliteit 2050.
Dan die begroting, nieuwe Europees begroting,
tot 2027.
En het next generation EU, het herstelfonds,
om dus de economische gevolgen van de pandemie op te vangen.
En dan met de oorlog in Ukraine die wapenleveringen,
de eendrachtigheid toch in zaak sanctiepakketten,
tot nog toe, met moeite,
maar goed, met trekken en sleuren, maar het is wel gelukt.
Dus je kunt ook niet zeggen dat hij op dat vlak niks bereid heeft.
Je kunt niet alles wat verkeerd loopt in zijn schoenen schuiven.
En als het dan iets wel lukt,
zeggen we van, ja, het was dankzij Merkel,
of het was dankzij Scholz,
en het was dankzij Macron, wat ook voor een deel waar is.
Maar het succes heeft veel vaders.
Je kunt ook niet altijd hem dan ook ontzeggen zijn rol in deze.
Straks kijken we nog even naar ons land en wat er voor Michel volgt,
maar eerst gaan we even uit voor reclame.
Peter ook. Hier staat hij nu niet bepaald,
bekend als de allerbeste premier die we ooit hebben gehad,

zonder afbruik te doen aan wat hij gedaan heeft,
maar hij heeft ook wel wat succesing gekend in België.
Ja, of we...
We hebben er ook wel wat succes in gekend,
maar hij heeft ook wel wat succesing gekend in België.
Ja, of om alle beste premier...
Die vraag ga ik niet antwoorden,
maar wat je wel van Michel kan zeggen,
is dat hij politiek wel een turver is.
Ook voor de premier schappen gaan we iets verder terug naar 2011.
Dat was na de verkiezing van 2010.
We hebben ze heel lang bezig geweest om de regering te vormen.
Uiteindelijk is die roepo daarin geslaagd,
met een akkoord voor de splitsing van B.A.V.
en Communataire de zesde staatsvervorming.
Maar dat is ook alleen maar kunnen lukken,
omdat op een gegeven moment Charles-Michel Goh gezegd heeft.
En die Goh hield in dat hij een deel van zijn partij amputeerde.
De MR en de FDF.
Dat was eigenlijk één geheel op dat moment.
En Olivier Mainguin van het FDF toen,
die wilde niet mee in dat Communataire akkoord.
En Michel zei wel, dan is het zonder u,
ik, wij, de MR, gaat er wel mee door.
Dus dat was een zeer gewaagde zet.
En dan is hij premier geworden.
En ook dat was, het werd een kamikaze-opdracht genoemd,
die zomer.
Omdat, op het moment dat hij eigenlijk formateur werd,
dat was dan Samen Metkes-Peters,
lag Charles-Michel eigenlijk in de clinch met iedereen.
En toch is het hem gelukt om een regering te maken
met M.V.A. zonder Communataire akkoord.
Hij heeft met die regering wel tegen een andere in beweging gezet ook.
Ja, Michel zal 48 zijn als zijn mandaat nu afloopt.
En hij kan sowieso niet verlengd worden.
Het zou nogal onkies zijn voor een liberaal
om met pensioen te gaan.
Wat nu nog?
Het is een beetje de story of his life.
Hij was zeer vroeg lid van de regering.
Hij was begin de 30.
Daarna is hij de jongste premier ooit geworden van België.
Ook toen was de vraag van wat komt hierachter.

Hij bent premier van België, daarna kan hij ook een keer premier worden of iets internationaal.

Dat internationale werd dan voorzitter van de Europese Raad.

En nu is het twee keer geweest.

Hij kan dat geen drie keer worden,

maar 48 is hij als het voorbij is.

Dus dat vraagt ik ook binnen het MR.

Is dat nog niet opgelost?

Want we hebben volgend jaar verkiezingen voor zijn mandaat eigenlijk afloopt.

Gaat hij eens op een lijst staan bij de MR?

Of niet?

Maar ze gaan hem toch niet gewoon in zijn kantoor in Brussel laten zitten tijdens de campagne.

Kan ik mij in beelden MR dan?

George Wieboucher, de MR-voorzitter,

zal hem zeker willen gebruiken,

of toch uitspelen in die campagne.

Dus ik denk dat Michel Michel

die kost mee op het podium zal staan,

ook bij de nieuwaarse mensen gebeuren dat al is.

Maar ja, de vraag is welke rol

kan jij hem nog even in die verkiezingen

en denk dat dat zeer moeilijk wordt.

Misschien iets achteraf, dat wel.

Maar Boucher is...

Michel eigenlijk alles verschuldigd.

Michel was voorzitter van de MR

en heeft zich achter Boucher geschuurd

en heeft tegen je hele het apparaat van de partij gezegd

en we gaan achter Boucher staan.

Dus dankzij Michel,

dat Boucher op die stoel zit

en de familie Michel,

dan niet alleen Shannon Michel,

maar ook Ruby Michel,

die heeft nog wel heel veel invloed binnen die partij.

En zeker in Waltsbruim,

want die MR het nog altijd zeer goed doet.

Maar of Michel daarmee op een lijsters gaat staan,

dat lijkt me zeer vreemd.

Er gaan geruchten Bart

die wel heel erg bezig is met wat er voor hem volgt in zijn carrière.

Hij is heel boos omdat het gerucht gaat in Brussel,

dat hij een functie bij de Europese Investeringsbank ambiëert.
Geruchten op niks gebaseerd, zegt hij.
Nog eens geruchten molen is Brussel.
Dus het gerucht gaat door dat hij geïnteresseerd is
in de functie van Borrel,
tegenwoordig voor het buitenlandse beleid,
omdat dat echt is wat hij graag heeft.
Het was wel opvallend bij dat interview met hem
dat hij ook een terugkeer naar de Belgische politiek niet uitsloot.
Dat viel wel op, goed.
Dan bots je dus met die timing.
Je zit inderdaad in kalender.
Dus volgend jaar in 24 zijn er in juni
Europese regionale en federale verkiezingen.
In oktober kan hij zich nog kandidaat stellen
om terug burgemeester Van Waaver te worden,
maar ik neem aan dat dat nu niet direct
bovenaan zijn lijstjes.
Maar er is van alles mooi, je moet ook niet...
Maar er zal eind volgend jaar nog geen regering zijn.
En je moet niet verkozen zijn
om burgemeester te worden.
Of om eender wat te worden, absoluut.
Wat, Bart, eind volgend jaar nog geen regering?
Is jouw geloof in de politiek?
Wel, wel, wel.
Er zullen nog niet alle regeringen misschien,
maar er zullen wel regeringen zijn, denk ik.
Ik hoop het toch.
De federale?
En ja, het zal waarschijnlijk moeilijk worden.
Maar of dat Michel er dan
de grote verzoenen rollen in kan spelen, ja.
Goed, Bart Beiland, Peter De Doppel, dank jullie wel.
Graag gedaan.
Dit was vandaag de dagelijkse podcast van de Standaard.
Bedankt voor het luisteren.
Volg ons op Spotify, Apple Podcast
of één der welk ander podcastplatform.
In onze gratis FDS podcast
kan je niet alleen ons werk beluisteren,
maar ook de beste podcasttips terugvinden.
Alle credits van de podcast die je net hoorde,
vind je op standaard.be, Schijne Streep Podcast.

[Transcript] DS Vandaag / Wat Charles Michel mist om echt een grote Europeaan te zijn

Reageer kan via podcaststandaard.be.